

تطبیق بن مایه های ایماژیستی در اشعار بیدل دهلوی و نیما یوشیج

ناهد جهانگیری*، 87،

1398-6-17

ایماژیسم مکتبی در شعر است که بر مبنای تصویرگرایی و خیال پردازی شکل گرفت. منظور از ایماژ، تصویرسازی و شگردهای شاعرانه‌ای است که عنصر اصلی آن بر صور خیال استوار است اما در کنار آن عناصری چون تصویرسازی برپایه‌ی پارادوکس، نمادگرایی، تصویرهای پرتابی و ... از جمله عناصری است که در ساخت تصویرهای ذهنی و ایماژی تأثیرگذار هستند. بررسی و مطالعه‌ی ایماژ در شعر، ما را به دید موثرتری از اندیشه و سبک شعری شاعر رهنمون می‌شود. هدف از این پژوهش بررسی تصویرهای ایماژیستی در اشعار بیدل دهلوی و نیما یوشیج با روش توصیفی - تحلیلی است. نتایج حاصل نشان داد که هر دو شاعر از شگردهای مختلف ایماژسازی چون صورخیال، نمادگرایی و تصویرهای پرتابی بهره گرفته‌اند. کاربرد تصویرهای پارادوکسی در کنار تصویرسازی برپایه‌ی نمادگرایی در اشعار نیما یوشیج به میزان قابل توجهی از تصویرهای بیدل با این ویژگی بیشتر است. همین ویژگی عاملی در برجسته‌تر بودن تصویرهای ایماژیستی نیما یوشیج نسبت به بیدل شده است؛ در مقابل، بیدل از سایر عناصر صورخیال بیشتر از نیما یوشیج در ایماژهای شعری خود استفاده کرده است. شعر نیما و بیدل شعری مخاطب گراست و در هر دو شعر تلاش برای عبور از سنت‌ها و گرایش به گفتمان شعری مدرن با بن مایه‌های تصویرسازی دیده می‌شود.

کلمات کلیدی : صورخیال، تصویرسازی، ایماژیسم، بیدل دهلوی، نیما یوشیج.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه‌ها](#)